

การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน
ผู้เรียนที่มีภาวะสมาธิสั้นระดับประถมศึกษา*
SYNTHESIS OF RESEARCH ON TEACHING AND LEARNING OF ELEMENTARY
STUDENTS WITH ATTENTION DEFICIT HYPERACTIVITY DISORDERS

พรรณนิภา อินตามูล*, รัชนิกร ทองสุคติ, พิกุล เลี้ยวสิริพงศ์, สร้อยสุดา วิทยาการ
Phannipa Intamool*, Ratchaneekorn Tongsookde, Pikul Leosiripong, Soisuda Vittayakorn
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เชียงใหม่ ประเทศไทย
Faculty of Education, Chiang Mai University, Chiang Mai, Thailand
*Corresponding author E-mail: phannipa.kan@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สังเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหาของงานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนผู้เรียนที่มีภาวะสมาธิสั้นในระดับประถมศึกษา และ 2) สังเคราะห์แนวทางการจัดการเรียนการสอนผู้เรียนที่มีภาวะสมาธิสั้นในระดับประถมศึกษา โดยเป็นการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนผู้เรียนที่มีภาวะสมาธิสั้นในประเทศสหรัฐอเมริกาที่มีการเผยแพร่ระหว่างปี ค.ศ. 2013 – 2022 จำนวน 9 เรื่อง เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1) แบบสรุปงานวิจัย 2) แบบประเมินงานวิจัย ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยผู้วิจัยอ่านงานวิจัย และกลั่นกรองข้อมูลด้วยตนเอง ใช้การสังเคราะห์งานวิจัยแบบการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ตามกรอบแนวคิดที่กำหนดไว้ และการใช้สถิติบรรยาย ผลการวิจัยพบว่างานวิจัยส่วนใหญ่เป็นวิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาโท ที่มีการเผยแพร่มากที่สุดในปี 2016 และ 2020 เป็นจำนวนเท่ากัน สารการเรียนรู้ที่ทำการวิจัยมากที่สุด คือ การเขียน และคณิตศาสตร์ เป็นจำนวนเท่ากัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยส่วนใหญ่ คือ นักเรียนที่มีภาวะสมาธิสั้นระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แนวทางการจัดการเรียนการสอนผู้เรียนที่มีภาวะสมาธิสั้นระดับประถมศึกษาด้านวิธีการสอน พบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่ใช้วิธีการสอนแบบลงมือปฏิบัติจริงรองลงมาคือ การสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง ด้านรูปแบบการจัดการเรียนการสอน พบว่า เรียนรู้แบบร่วมมือมีจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือ การสอนแบบสร้างเรื่อง และการสอนกระบวนการคิดแก้ปัญหาอนาคตตามความคิดของ Torrance ด้านวิธีการจัดการเรียนรู้ พบว่า การใช้เทคนิคแม่แบบมากที่สุดรองลงมามีจำนวนเท่ากันคือ การเรียนแบบร่วมมือ และนำเสนอโน้ตค้นคว้าล่วงหน้า ด้านการใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้ พบว่า งานวิจัยเพียงเรื่องเดียวใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ กิจกรรมนันทนาการ และเล่นปนเรียน

คำสำคัญ: สังเคราะห์งานวิจัย, การจัดการเรียนการสอน, ภาวะสมาธิสั้น, ระดับประถมศึกษา

Abstract

The purposes of this research article were 1) to conduct content synthesis of research on instructional management for learners with attention-deficit hyperactivity disorder (ADHD) and 2) to synthesize guidelines for instructional management for students with ADHD at the elementary school level. It was based on nine studies published between 2013 and 2022 on instructional

management for students with attention-deficit hyperactivity disorder (ADHD) in the United States. The instruments were 1) the research summary form and 2) the research assessment form, and the data collected and scrutinized by the researcher. Also, the researches in this study were synthesized by the content analysis according to the conceptual framework and descriptive statistics. The results of the research synthesis are indicated as follows: the majority of the research examined was master's theses. The years in which the most research was published were 2016 and 2020. The most commonly found learning substance in the research was mathematics and writing, and the majority of the sample used in the research were students in grade four. Guidelines for instructional management for elementary school students with hyperattention-deficit hyperactivity disorder (ADHD) included: teaching methods, it was found that the most commonly found teaching method in the research studies was teaching by practice followed by simulation. For the instructional management model, it was discovered that cooperative learning was most frequently found, followed by story-building and Torrance's concept of future problem solving. In terms of learning management, modeling was typically found, followed by cooperative learning and advanced organizers. For the learning management technique, the technique found was recreational activities and play and learn.

Keywords: Synthesis of Research, ADHD, Teaching and Learning, Elementary

บทนำ

โรคสมาธิสั้น หรือ Attention Deficit Hyperactivity Disorder (ADHD) คือกลุ่มอาการที่เป็นความผิดปกติของพัฒนาการ อันเกิดจากความบกพร่องในการทำหน้าที่ของสมอง ทำให้มีปัญหาในการควบคุมตนเอง ทั้งอาการ ชน อยู่ไม่นิ่ง (Hyperactivity) ขาดการยั้งคิดหรือหุนหันพลันแล่น (Impulsivity) และขาดสมาธิที่ต่อเนื่อง (Inattention) โดยพฤติกรรมเหล่านี้มีมากกว่าพฤติกรรมปกติของเด็กในวัยเดียวกัน (สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข, 2560) อาการ ADHD มักส่งผลกระทบต่อเด็ก ก่อให้เกิดปัญหาทางการเรียนและปัญหาพฤติกรรมที่รบกวนการเรียน หากปล่อยไว้ให้ปัญหาที่เกิดจากโรคสมาธิสั้นคงอยู่เรื้อรัง เด็กสมาธิสั้นจะมีความเสี่ยงที่จะออกจากระบบโรงเรียนกลางคันสูงกว่าเพื่อนในวัยเดียวกัน ดังนั้นการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนที่มีภาวะสมาธิสั้นในโรงเรียนแต่แรกเริ่มที่สังเกตเห็นอาการจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง (ชาญวิทย์ พรนภดล, 2563) สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กล่าวว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ พัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ อีกทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอน และแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ, 2542)

ปัจจุบันการวิจัยเข้ามามีบทบาทที่สำคัญ ยิ่งในหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนทั้งในหน่วยงานทางการศึกษาและหน่วยงานอื่น ๆ หน่วยงานเหล่านี้ต่างให้ความสำคัญกับงานวิจัย เนื่องจากงานวิจัยได้ถูกพิสูจน์ให้เห็นว่าเป็นกระบวนการที่สามารถนำข้อค้นพบไปใช้ประโยชน์ต่าง ๆ มากมาย (เกียรติสุตา ศรีสุข, 2552) ทั้งนี้ งานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเด็กที่มีภาวะสมาธิสั้นในประเทศไทยในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา มีจำนวนน้อยมาก อีกทั้งปัญหาการขาดแคลนครูการศึกษาพิเศษในประเทศไทยนั้นอยู่ในขั้นรุนแรงแสดงให้เห็นว่าปัญหาการขาดแคลนครูส่งผลให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษยังคงต้องการความช่วยเหลืออีกมาก รวมทั้งขาดกำลังในการคิด

แก้ปัญหาผ่านกระบวนการวิจัยที่สามารถตอบโจทย์ปัญหาผู้เรียนที่มีภาวะสมาธิสั้นและเด็กที่มีความต้องการพิเศษอื่น สอดคล้องกับการรายงานข้อมูลจำนวนครูผู้สอนในโรงเรียนเรียนร่วมทั่วประเทศ รวม 255 แห่ง ของสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ในปี 2561 จำแนกตามวุฒิการศึกษาและระดับการศึกษาปรากฏว่ามีจำนวนครูที่สอนในโรงเรียนเรียนร่วมทั่วประเทศจำนวน 80,379 คน มีครูที่จบสาขาการศึกษาพิเศษทั้งหมด 395 คน ยกตัวอย่าง จังหวัดเชียงใหม่มีครูที่สอนในโรงเรียนเรียนร่วม 1,782 คน มีครูที่จบสาขาการศึกษาพิเศษเพียง 26 คน จากข้อมูลเหล่านี้ชี้ว่าปัญหาการขาดแคลนครูการศึกษาพิเศษในประเทศไทยนั้นอยู่ในขั้นรุนแรงแสดงให้เห็นว่าปัญหาการขาดแคลนครูส่งผลให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษยังคงต้องการความช่วยเหลืออีกมาก รวมทั้งขาดกำลังในการคิดแก้ปัญหาผ่านกระบวนการวิจัยที่สามารถตอบโจทย์ปัญหาผู้เรียนที่มีภาวะสมาธิสั้นและเด็กที่มีความต้องการพิเศษอื่นจากจำนวนผู้เรียนที่มีภาวะสมาธิสั้นที่มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น และงานวิจัยที่สืบค้นเกี่ยวกับสมาธิสั้นที่มีจำนวนน้อย ทำให้ผู้วิจัยเห็นว่าการสืบค้นงานวิจัยในต่างประเทศจะเป็นอีกทางหนึ่งที่จะได้มาซึ่งแนวทางในการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนที่มีภาวะสมาธิสั้นในประเทศไทยได้ ทั้งนี้ประเทศสหรัฐอเมริกา มีมหาวิทยาลัยชื่อดังที่มีการเปิดสอนระดับปริญญาโทและปริญญาเอกในสาขาการศึกษาพิเศษมากกว่า 28 สถาบัน แต่ละสถาบันมีความโดดเด่นในด้านการศึกษาพิเศษทั้งแบบรวมและเฉพาะทาง (Masterstudy, 2019) มีการใช้งานวิจัยเป็นฐานในการปรับปรุงด้านวิชาการ จึงทำให้มีงานวิจัยเกี่ยวกับการแก้ปัญหาผู้เรียนที่มีภาวะสมาธิสั้นจำนวนมากและมีความน่าสนใจที่จะนำมาศึกษาเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหผู้เรียนที่มีภาวะสมาธิสั้นในประเทศไทยได้

ผู้วิจัยได้มีการคัดเลือกงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนผู้เรียนที่มีภาวะสมาธิสั้นในประเทศสหรัฐอเมริกาในปี 2013 - 2022 ได้งานวิจัยที่สอดคล้องทั้งหมด 9 เรื่อง โดยผู้วิจัยเลือกการสังเคราะห์งานวิจัยเพื่อค้นหาข้อสรุปและแนวทางของงานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนผู้เรียนที่มีภาวะสมาธิสั้น สอดคล้องกับ จริยา สงวนรัตน์ ได้ทำการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในประเทศไทย โดยผลการวิจัยพบว่าผู้วิจัยต้องการความรู้เกี่ยวกับแนวทางการจัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในแต่ละด้านเพื่อที่สามารถเลือกเทคนิควิธีการสอนที่เหมาะสมเป็นประโยชน์ต่อผู้ศึกษาและครูผู้สอน (จริยา สงวนรัตน์, 2553) นอกจากนี้ Ringer, N. ได้สังเคราะห์งานวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับการศึกษาประสบการณ์และความเข้าใจของผู้เรียนที่มีภาวะสมาธิสั้นเกี่ยวกับตนเอง ซึ่งจากการสังเคราะห์งานวิจัยผู้วิจัยต้องการความรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาของเด็กและวัยรุ่นที่มีภาวะสมาธิสั้นที่ส่งผลต่อการดำรงชีวิตในสังคมรวมทั้งแนวทางการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนที่มีภาวะสมาธิสั้น (Ringer, N., 2019) ผู้วิจัยเห็นว่าการสังเคราะห์งานวิจัยจะเป็นวิธีการที่นำไปสู่องค์ความรู้เพื่อสังเคราะห์เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนผู้เรียนที่มีภาวะสมาธิสั้นในประเทศไทยสำหรับครูผู้รับผิดชอบในการดูแลผู้เรียนที่มีภาวะสมาธิสั้นระดับประถมศึกษาในโรงเรียน ให้มีแนวทางการดูแลช่วยเหลือวิธีการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียนที่มีภาวะสมาธิสั้นให้สามารถเรียนรู้ได้ตามศักยภาพของตนเอง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสังเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหาของงานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนผู้เรียนที่มีภาวะสมาธิสั้นในระดับประถมศึกษา
2. เพื่อสังเคราะห์แนวทางการจัดการเรียนการสอนผู้เรียนที่มีภาวะสมาธิสั้นในระดับประถมศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนผู้เรียนที่มีภาวะสมาธิสั้นระดับประถมศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกา ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ ปี ค.ศ. 2013 - 2022 ในรูปแบบปริยฐานิพนธ์หรือวิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาโท และปริญญาเอกของนักศึกษา และงานวิจัยของอาจารย์ที่ได้จากการสืบค้นผ่าน

เว็บไซต์ Proquest Dissertations & Theses Global โดยใช้คำสำคัญได้แก่ “ADHD” “Classroom Strategy AND (ADHD) AND (Student)” และ “Teaching student with ADHD” ได้งานวิจัยจำนวนทั้งหมด 9 เรื่องดังนี้

เรื่องที่ 1 Angel Gunther ชื่อเรื่อง “The Effects of Writing Task Choice on Behavioral and Academic Outcomes of Students with ADHD” (Gunther, A., 2014)

เรื่องที่ 2 Diana C. Sewell ชื่อเรื่อง “Process Drama -Impacting Quality Writing and On-Task Behaviors of Third Grade Students Diagnosed with ADHD” (Sewell, D. C., 2015)

เรื่องที่ 3 Stuart Alva Chambers “Short-Burst-High-Intensity Exercise to Improve Working Memory in Preadolescent Children Diagnosed with Attention Deficit Hyperactivity Disorder” (Chambers, S. A., 2016)

เรื่องที่ 4 David J. Brown “The effects of self-regulated strategy development on the narrative writing of elementary students with ADHD” (Brown, D. J., 2016)

เรื่องที่ 5 Robert Zimmer “Effects of Implementation of the Next Generation Science Standards on the Math Performance of 5th Grade Students with ADHD” (Zimmer, R., 2017)

เรื่องที่ 6 Suzie Easton The Effects of a Cognitive-Metacognitive Intervention on the Word Problem Performance of Students with ADHD” (Easton, S., 2018)

เรื่องที่ 7 Haley Hart “The Use of Story Mapping to Improve the Writing Performance of Students with Attention-Deficit Hyperactivity Disorder” (Hart, H., 2020)

เรื่องที่ 8 Liz Patrick “Assessing Virtual Repeated Reading and Virtual Listening Passage Preview for Improving Reading Fluency for Students with ADHD” (Patrick, L., 2022)

เรื่องที่ 9 Lucas Smith “Attention-Deficit-Hyperactivity Disorder and Mathematics Computation Interventions (Smith, L., 2022)

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสรุปข้อมูลทั่วไปของงานวิจัยมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.60 - 0.98 และแบบประเมินคุณภาพงานวิจัยมีค่าIOC อยู่ระหว่าง 0.60 - 0.93 โดยเครื่องมือทุกชิ้นได้ดำเนินการขอจริยธรรมโครงการวิจัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และได้รับรองวันที่ 9 มิถุนายน 2566 Project ID : 66/111 ซึ่งการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยทำการรวบรวมไฟล์งานวิจัยฉบับสมบูรณ์ที่ได้จากการสืบค้นผ่านฐานข้อมูลเว็บไซต์ Proquest Dissertations & Theses Global

2. ผู้วิจัยอ่านงานวิจัยด้วยตนเอง จากนั้นผู้วิจัยบันทึกรายละเอียดของงานวิจัยลงในแบบสรุปข้อมูลเชิงเนื้อหาของงานวิจัย จากนั้นทำการกลั่นกรองข้อมูลออกมาจากงานวิจัย โดยแบ่งประเด็นดังนี้

2.1 ข้อมูลพื้นฐานงานวิจัย

2.2 ข้อมูลรายละเอียดงานวิจัย

2.3 การจัดการเรียนการสอนผู้เรียนที่มีภาวะสมาธิสั้น

3. ผู้วิจัยประเมินงานวิจัย โดยใช้แบบประเมินงานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนผู้เรียนที่มีภาวะสมาธิสั้น โดยแบ่งประเด็นดังนี้

3.1 ข้อมูลเชิงเนื้อหาของงานวิจัย

3.2 การจัดการเรียนการสอนผู้เรียนที่มีภาวะสมาธิสั้นในงานวิจัย

4. ตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วนของการบันทึกแบบสรุปงานวิจัยและการประเมินตามแบบประเมินงานวิจัย

5. สังเคราะห์งานวิจัยตามกรอบทฤษฎีที่ได้กำหนดไว้ จากแบบสรุปข้อมูลงานวิจัยและแบบประเมินงานวิจัย โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ข้อมูลแต่ละกลุ่มมาเชื่อมโยงความคิดกับทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้ข้อสรุปจากการสังเคราะห์งานวิจัย

ผลการวิจัย

การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนผู้เรียนที่มีภาวะสมาธิสั้นระดับประถมศึกษา มีผลการวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับงานวิจัย

ผลการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนผู้เรียนที่มีภาวะสมาธิสั้นระดับประถมศึกษา จำนวน 9 เรื่อง ด้านข้อมูลทั่วไปสรุปได้ว่า สถาบันที่ผลิตงานวิจัยมากที่สุดคือ Southern Illinois University Edwardsville จำนวน 5 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 55.56 สาขาที่ผลิตงานวิจัยมากที่สุดคือ Psychology จำนวน 4 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 44.44 งานวิจัยที่นำมาศึกษาส่วนใหญ่เป็นวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท จำนวน 7 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 77.78 ปีที่มีการเผยแพร่งานวิจัยมากที่สุด คือ ปี 2016 และ 2022 จำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 18.75 เท่ากัน สารการเรียนรู้ที่ทำงานวิจัยมากที่สุด คือ การเขียน และคณิตศาสตร์ จำนวน 4 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 44.44 เท่ากัน และระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 4 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 44.44 รองลงมาคือชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 5 จำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 22.22 เท่ากัน

ตอนที่ 2 ข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับงานวิจัยสรุปได้ดังต่อไปนี้

ประเด็นในการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าที่มาของปัญหาเกิดจากผลการประเมินทางวิชาการต่ำมากที่สุด จำนวน 6 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 66.67 ซึ่งสาเหตุเกิดจากอาการของโรคสมาธิสั้นเป็นสาเหตุหลักของปัญหาด้านการเรียนของนักเรียน จำนวน 7 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 77.78 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย พบว่าส่วนใหญ่วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเกี่ยวกับการใช้วิธีการสอนรูปแบบต่างๆ ได้จำนวน 5 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 55.56 งานวิจัยทุกเรื่องมีการกำหนดคำถามงานวิจัย ขอบเขตของงานวิจัย และพบว่าทุกงานวิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คิดเป็นร้อยละ 100 โดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างทุกงานวิจัยใช้แบบการเลือกโดยวิธีเจาะจง คิดเป็นร้อยละ 100 รูปแบบการวิจัยส่วนใหญ่ใช้รูปแบบการทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลัง (One-Group Pretest – Posttest) จำนวน 4 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 44.44 รองลงมาคือ แบบกลุ่มเล็ก (A Single Subject Design) จำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 43.75 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยพบว่าในงานวิจัยจำนวน 6 เรื่องมีการใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลมากกว่า 2 ประเภท ได้แก่ แบบสังเกตพฤติกรรมและแบบฝึกหัด คิดเป็นร้อยละ 33.33 ประเภทของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยพบว่าทุกงานวิจัยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาคือแบบฝึกหัด จำนวน 7 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 77.78 การสร้างเครื่องมือส่วนใหญ่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง พบจำนวน 6 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมาคือการยืมเครื่องมือการวิจัย จำนวน 3 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 33.33 การหาประสิทธิภาพเครื่องมือพบว่าในงานวิจัยส่วนใหญ่การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือในงานวิจัย คือ ใช้การหาความเชื่อมั่น จำนวน 4 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 44.44 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าทุกงานวิจัยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) ในการวิเคราะห์ข้อมูลของงานวิจัย คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาคือ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) จำนวน 5 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 55.56 ผลการวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนผู้เรียนที่มีภาวะสมาธิสั้นระดับประถมศึกษาพบว่า มีผลการวิจัยได้ผลตามวัตถุประสงค์ทุกเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 ข้อเสนอแนะงานวิจัยพบว่า ทุกงานวิจัยมีข้อเสนอแนะในการทำงานวิจัยครั้งต่อไป คิดเป็น ร้อยละ 100 รองลงมาคือ ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย จำนวน 3 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 33.33

ตอนที่ 3 การจัดการเรียนการสอนผู้เรียนที่มีภาวะสมาธิสั้นสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ด้านวิธีการสอน พบว่า วิธีการสอนที่ได้จากการวิเคราะห์งานวิจัยเป้าหมายส่วนใหญ่งานวิจัยใช้วิธีการสอนแบบลงมือปฏิบัติจริงมากที่สุด จำนวน 4 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 57.14 รองลงมาคือ การสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง จำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 28.57 มีงานวิจัยที่ใช้วิธีการสอนมากกว่า 2 รูปแบบ ได้แก่ งานวิจัยหมายเลข 2 ใช้วิธีการสอนโดยใช้การแสดงละครร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ และการใช้สถานการณ์จำลอง ส่วนงานวิจัยหมายเลข 6 ใช้วิธีสอนแบบการทดลองร่วมกับการลงมือปฏิบัติจริง และ งานวิจัยหมายเลข 7 ใช้วิธีการสอนแบบการใช้สถานการณ์จำลองร่วมกับการลงมือปฏิบัติจริง

2. ด้านรูปแบบการจัดการเรียนการสอน พบว่า ใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนการเรียนรู้แบบร่วมมือมากที่สุด จำนวน 3 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 27.28 รองลงมาคือ การสอนแบบสร้างเรื่อง และการสอนกระบวนการคิดแก้ปัญหาอนาคตตามความคิดของทอร์แรนซ์ รูปแบบละ 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 18.19 เท่ากัน มีงานวิจัยที่ใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนมากกว่า 2 รูปแบบ ได้แก่ งานวิจัยหมายเลข 2 ใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบการสอนมโนทัศน์ ร่วมกับการสอนกระบวนการคิดสร้างสรรค์ การสอนกระบวนการคิดแก้ปัญหาอนาคตตามความคิดของทอร์แรนซ์ การสอนแบบสร้างเรื่อง และการสอนการเรียนรู้แบบร่วมมือ ส่วนงานวิจัยหมายเลข 7 ใช้รูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้ผังกราฟิกร่วมกับการสอนแบบสร้างเรื่อง และการสอนแบบร่วมมือ และงานวิจัยหมายเลข 9 ใช้การเรียนการสอนแบบทักษะปฏิบัติตามหลักของทักษะร่วมกับการสอนกระบวนการคิดแก้ปัญหาอนาคตตามความคิดของทอร์แรนซ์

3. ด้านวิธีการจัดการเรียนรู้ พบว่า มีการใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคใช้ตัวแบบทำให้ดูมากที่สุด จำนวน 4 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมาคือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ และการจัดการเรียนรู้โดยใช้การนำเสนอโน้ตชนกกว้างล่วงหน้า จำนวน 3 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 25.00 เท่ากัน มีงานวิจัยที่ใช้การจัดการเรียนรู้มากกว่า 2 รูปแบบ ได้แก่งานวิจัยหมายเลข 2 ใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมกลุ่ม การจัดการเรียนรู้โดยใช้การนำเสนอโน้ตชนกกว้างล่วงหน้า และการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ ในงานวิจัยหมายเลข 5 ใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคแม่แบบร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยการวางแผนการจัดลำดับความคิดเป็นขั้นตอน งานวิจัยหมายเลข 6 ใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคแม่แบบร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีเมตาคอกนิชัน ส่วนงานวิจัยหมายเลข 7 ใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคแม่แบบ การจัดการเรียนรู้โดยใช้ผังกราฟิก การจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนผังทางปัญญา การจัดการเรียนรู้โดยใช้การนำเสนอโน้ตชนกกว้างล่วงหน้า และการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ และงานวิจัยหมายเลข 8 ใช้การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แท็บเล็ต

4. ด้านการใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้ พบว่า มีการใช้เทคนิคเพียง 2 รูปแบบ คือ กิจกรรมนันทนาการ และเล่นปนเรียน จำนวน 1 งานวิจัย คิดเป็นร้อยละ 9.09 ได้แก่งานวิจัยหมายเลข 2 และใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้กิจกรรมนันทนาการ และเล่นปนเรียนทั้ง 2 เทคนิค คิดเป็นร้อยละ 20.00

ในการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับจัดการเรียนการสอนผู้เรียนที่มีภาวะสมาธิสั้นระดับประถมศึกษาในประเทศไทยจำนวนทั้งหมด 9 เรื่อง ได้ผลการสังเคราะห์ข้อมูล และรายละเอียดของงานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนผู้เรียนที่มีภาวะสมาธิสั้นระดับประถมศึกษาดังตารางดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงวิธีการจัดการเรียนการสอนผู้เรียนที่มีภาวะสมาธิสั้นจากงานวิจัยเป้าหมาย

เรื่อง										รวม	ร้อยละ	
	1	2	3	4	5	6	7	8	9			
การจัดการเรียนการสอน												
วิธีการสอนแบบลงมือปฏิบัติจริง					✓	✓	✓		✓	4	44.44	
รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ	✓	✓					✓			3	33.33	
เทคนิคการใช้แม่แบบ				✓	✓	✓	✓			4	44.44	
กิจกรรมนันทนาการ		✓								1	11.11	
เล่นปนเรียน		✓								1	11.11	
รวม	1	3	0	1	2	2	3	0	1			

จากตารางที่ 1 พบว่างานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนผู้เรียนที่มีภาวะสมาธิสั้นระดับประถมศึกษาเลือกวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบลงมือปฏิบัติจริง คิดเป็นร้อยละ 44.44 และการสอนโดยใช้แม่แบบมากที่สุด รองลงมาคือ การจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ คิดเป็นร้อยละ 33.33

อภิปรายผล

งานวิจัยกับการแก้ปัญหาเด็กสมาธิสั้นในชั้นเรียน

จากการสังเคราะห์งานวิจัยทั้งหมดพบว่า สาเหตุในการวิจัยส่วนใหญ่มาจากปัญหาด้านเรียนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75 และผลการวิจัยที่เกิดขึ้นเกิดขึ้นกับผู้เรียนโดยตรงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.25 ผู้วิจัยคิดว่า ปัญหาเด็กสมาธิสั้นในชั้นเรียนของประเทศไทยและต่างประเทศ มีความคล้ายคลึงกันอยู่มาก เพราะอาการสมาธิสั้นเกิดจากที่มีสาเหตุมาจากความผิดปกติทางสมอง นักเรียนที่มีภาวะสมาธิสั้นเมื่อเข้าวัยเรียนจะสังเกตได้ว่า วอกแวกง่ายไม่สามารถนั่งทำงานหรือทำการบ้านได้จนเสร็จ ทำให้มีปัญหาการเรียนตามมา การควบคุมตนเองไม่ค่อยดี สอดคล้องกับ สถาบันราชานุกูล กล่าวว่าเด็กสมาธิสั้นอาจมีพฤติกรรมก้าวร้าว หงุดหงิดง่าย ทนต่อความคับข้องใจไม่ค่อยได้ ทำให้เกิดปัญหากับเพื่อน ๆ เมื่ออยู่ในห้องเรียน (สถาบันราชานุกูล, 2555) ข้อมูลจาก Centers for Disease Control and Prevention รายงานว่า ในช่วงปี 2010 – 2019 เป็นระยะเวลา 10 ปี สถิติของผู้ป่วยโรคสมาธิสั้นในสหรัฐอเมริกาเพิ่มสูงขึ้น และจากสถิติเริ่มลดลงในปี 2016 (Centers for Disease Control and Prevention, 2019) จากการสืบค้นในช่วงเวลาดังกล่าวพบว่า มีงานวิจัยเกี่ยวกับเด็กสมาธิสั้นเผยแพร่ออกมาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งการสืบค้นโดยใช้ฐานข้อมูลจากเว็บไซต์ Proquest Dissertations & Theses Global เมื่อวันที่ 16 มิถุนายน 2563 พบว่าในช่วงระหว่างปี 2010 – 2019 มีงานวิจัยเกี่ยวกับเด็กสมาธิสั้นจำนวนถึง 4,059 เรื่อง ครอบคลุมทั้งมิติทางการศึกษา และมิติทางการแพทย์ เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศไทยในช่วงเวลาเดียวกัน พบว่ามีงานวิจัยเผยแพร่เกี่ยวกับเด็กสมาธิสั้นอยู่เพียง 98 เรื่อง

ในทัศนะของผู้วิจัยเห็นว่าอาการโรคสมาธิสั้นมีความเป็นสากลการแก้ปัญหาเด็กสมาธิสั้นในชั้นเรียนโดยใช้งานวิจัยเป็นฐานเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพและช่วยลดอุปสรรคที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนให้แก่เด็กสมาธิสั้นได้จริงตามบริบทของประเทศนั้น ๆ และสามารถนำมาปรับใช้ได้ ตัวอย่างงานวิจัยที่ประสบความสำเร็จในเรื่องดังกล่าว เช่น งานวิจัยจากสาขาการศึกษา เรื่อง Process Drama-Impacting Quality Writing and On-Task Behaviors of Third Grade Students Diagnosed with ADHD ผู้วิจัยคือ Diana C. Sewell เผยแพร่ในปี 2015 กล่าวถึงการแก้ปัญหาการเขียนของเด็กสมาธิสั้น 4 คน โดยใช้เทคนิคการแสดงละครบทบาทสมมติ ร่วมกับการใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือ และการประเมินผลด้วยแบบฝึกหัด แบบทดสอบ และแบบสังเกตพฤติกรรม ผลการวิจัยพบว่า เทคนิคดังกล่าวสามารถช่วยพัฒนาการเขียนและช่วยเรื่องพฤติกรรมระหว่างเรียนของเด็กสมาธิสั้นได้ถึงแม้ว่า

ลักษณะอาการของนักเรียนสมาธิสั้นทั้ง 4 คนจะมีความแตกต่างกันเล็กน้อย แต่ผลการวิจัยก็ยังชี้ให้เห็นพัฒนาการของผู้เรียนที่เพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด (Sewell, D. C., 2015) ตัวอย่างงานวิจัยอีกเรื่องที่ผลการวิจัยแสดงให้เห็นพัฒนาการที่เพิ่มขึ้นของผู้เรียนสมาธิสั้น ได้แก่ The effects of self-regulated strategy development on the narrative writing of elementary students with ADHD จากสาขาการศึกษาพิเศษ ผู้วิจัยคือ Brown, D. J. เผยแพร่ในปี 2016 กล่าวถึงการแก้ปัญหาด้านการเขียนของเด็กสมาธิสั้นโดยใช้กลยุทธ์กำกับตนเอง ผลการวิจัยพบว่ากลยุทธ์กำกับตนเองสามารถช่วยพัฒนาพฤติกรรมระหว่างการเรียน และช่วยพัฒนาการเขียนของเด็กสมาธิสั้นให้ดีขึ้นได้ (Brown, D. J., 2016)

จากผลสำเร็จในงานวิจัยข้างต้นผู้วิจัยเป็นครูผู้สอนวิชาภาษาไทยในโรงเรียนเรียนร่วมที่มีเด็กสมาธิสั้น ไม่มีความรู้ในการสอนเด็กสมาธิสั้น และการให้ความช่วยเหลือซึ่งปัญหาที่พบในชั้นเรียนคือพฤติกรรมที่ไม่สามารถควบคุมตนเองให้เรียนรู้ และยังก่อปัญหาให้กับเพื่อนในชั้นเรียนอีกด้วย ทั้งนี้ผู้วิจัยสามารถนำวิธีสอน และการจัดกิจกรรมดังกล่าวมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเด็กสมาธิสั้นได้จริง และเป็นสิ่งที่ครูผู้สอนควรศึกษา และจัดการศึกษาสำหรับเด็กทุกคนอย่างเต็มที่ ทั้งนี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาควรลดภาระงานอื่นที่ไม่ใช่งานสอนของครู เพื่อให้มีความสำคัญกับการส่งเสริมให้ครูมีความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน การแก้ปัญหาการเรียนรู้อาการของเด็กสมาธิสั้น หรือความบกพร่องอื่น ๆ และปรับทัศนคติของครูเกี่ยวกับงานวิจัยให้มองการวิจัยเป็นรูปแบบสอนหนึ่ง ที่เน้นการแก้ปัญหา และพัฒนาการจัดการเรียนการสอนอีกรูปแบบหนึ่ง ส่งเสริมการศึกษางานวิจัยที่มีอยู่มากในทั่วโลกเพื่อนำมาปรับใช้ และริเริ่มการวิจัยด้วยตนเอง สอดคล้องกับ เกียรติสุตา ศรีสุข กล่าวว่าปัจจุบันการวิจัยเข้ามามีบทบาทที่สำคัญยิ่งในหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนทั้งในหน่วยงานการศึกษา และหน่วยงานอื่น ๆ หน่วยงานเหล่านี้ต่างให้ความสำคัญกับการวิจัย เนื่องจากการวิจัยถูกพิสูจน์ให้เห็นว่าเป็นกระบวนการที่สามารถนำข้อค้นพบไปใช้ประโยชน์ต่างๆได้มากมาย (เกียรติสุตา ศรีสุข, 2552)

ทั้งนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการใช้งานวิจัยเป็นฐานในการพัฒนาการสอนเพื่อให้เกิดกระบวนการที่เป็นระบบในการแก้ไขปัญหาในการพัฒนาผู้เรียนที่มีความจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือมากกว่าเด็กในชั้นเรียนทั่วไปจึงเป็นสิ่งที่สำคัญ และเร่งด่วนที่ควรส่งเสริมให้หน่วยงานการศึกษา และครูได้ตระหนักถึงสิ่งนี้มากกว่าภาระงานอื่นใดที่ไม่ก่อให้เกิดผลต่อผู้เรียนโดยตรง ดังนั้นการศึกษางานวิจัยต่างประเทศก็เป็นตัวเลือกที่ดีอย่างหนึ่งในการค้นหาวิธีการ เทคนิค และนวัตกรรมใหม่ๆในการจัดการเรียนการสอนทั้งในเด็กปกติ และเด็กที่มีความต้องการพิเศษ งานวิจัยในต่างประเทศด้านการสำรวจและพัฒนาความรู้เกี่ยวกับเด็กสมาธิสั้นของครู และของผู้ปกครองก็มีความน่าสนใจ เพราะในการที่จะช่วยเหลือเด็กที่มีความต้องการพิเศษจำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้องจึงจะสามารถช่วยเหลือเด็กเหล่านี้ได้อย่างเต็มศักยภาพ และในการศึกษางานวิจัยทำให้ได้เห็นมุมมองหลายมิติ ได้ความรู้ใหม่ ๆ ที่สามารถนำมาปรับใช้ได้ ทั้งนี้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษาควรตระหนักถึงการแก้ปัญหาเด็กสมาธิสั้นในชั้นเรียนให้มากขึ้น เพราะการศึกษาคือรากฐานสำคัญของอนาคตไม่ว่าจะเป็นเด็กปกติ หรือเด็กที่มีความต้องการพิเศษย่อมมีความเท่าเทียม และควรได้รับการส่งเสริมสนับสนุนทางการศึกษาอย่างเต็มที่

ถอดความรู้การจัดการเรียนการสอนเด็กสมาธิสั้นในประเทศที่มีระบบเรียนรวมเป็นเลิศ

จากการสังเคราะห์งานวิจัยพบว่า วิธีสอนที่ได้ส่วนใหญ่ใช้วิธีการสอนแบบลงมือปฏิบัติจริงมากที่สุด (ร้อยละ 57.14) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือมากที่สุด (ร้อยละ 27.28) ทุกงานวิจัยมีการใช้การเสริมแรง (ร้อยละ 100) มีการใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมนันทนาการ และการเรียนปนเล่นมากที่สุด (ร้อยละ 33.33) และใช้การประเมินผลด้วยการสังเกตพฤติกรรมทุกงานวิจัย (ร้อยละ 100)

หลักการจัดการเรียนรู้เป็นความรู้พื้นฐานสำคัญสำหรับผู้ที่จะเป็นครู โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูระดับประถมศึกษาที่เป็นช่วงปูพื้นฐานความรู้ และทักษะที่จำเป็น แม้ว่าผู้สอนแต่ละคนจะมีเทคนิคการจัดการเรียนรู้เฉพาะของตน แต่ก็จะมีพื้นฐานเดียวกันคือการจัดการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ เมื่อศึกษางานวิจัยจึง

เห็นว่างานวิจัยแต่ละเรื่องนั้นมีการเลือกใช้เทคนิคหลากหลาย และเหมาะสมกับเนื้อหาสาระการเรียนรู้ มีการผสมผสานวิธีการ และเทคนิคการจัดการเรียนสอน เช่น การใช้การออกกำลังกายแก้ปัญหาด้านคณิตศาสตร์ และรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นกระบวนการคิด และรูปแบบการร่วมมือในเด็กสมาธิสั้นที่มีปัญหาในการควบคุมพฤติกรรมในชั้นเรียน สอดคล้องกับ ประสาท เนืองเฉลิม กล่าวว่า วิธีการสอนคือกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนจะต้องเหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ มุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี เพื่อให้การสอนบรรลุตามเป้าหมาย ดังนั้นสรุปได้ว่าการจัดการเรียนการสอนบทหลักคือครูผู้สอนต้องออกแบบ และเลือกใช้เทคนิคที่เหมาะสมกับผู้เรียนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญจากการวิเคราะห์ผู้เรียนที่มีปัญหาโดยเฉพาะปัญหาพฤติกรรมของเด็กสมาธิสั้นที่เป็นสาเหตุหลักในการหาข้อค้นพบวิธีการเหมาะสม เพื่อให้ความช่วยเหลือด้านการเรียนแก่เด็กเหล่านี้ต่อไป (ประสาท เนืองเฉลิม, 2556)

ผู้วิจัยคิดว่าการจัดการเรียนการสอนผู้เรียนที่มีภาวะสมาธิสั้นนั้นควรใช้รูปแบบการสอนที่เน้นการลงมือปฏิบัติ ได้ใช้แรงเคลื่อนไหว และมีกิจกรรมให้ทำอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เด็กสมาธิสั้นได้จดจ่อกับกิจกรรมที่ทำได้นาน ในงานวิจัยที่ศึกษาใช้กิจกรรมการเรียนการสอนและเทคนิคหลากหลาย เช่น การออกกำลังกาย กิจกรรมแบบร่วมมือ บทบาทสมมติที่ได้ฝึกทั้งสมาธิ และทักษะทางสังคม ซึ่งเทคนิคการสอนที่ใช้เหมาะสมกับผู้เรียน และผู้เรียนบางคนเทคนิคการสอนเพียงเทคนิคเดียวก็อาจจะไม่ได้ผลที่ดีขึ้นมากนัก โดยเฉพาะผู้เรียนที่มีภาวะสมาธิสั้นที่มีพฤติกรรม อารมณ์ที่หลากหลายและมีอาการอื่น ๆ ร่วมด้วยจึงต้องใช้ทั้งรูปแบบและวิธีการสอนหลายวิธีการ ใช้เทคนิคและการเสริมแรง ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการที่สอดแทรกความรู้ทางวิชาการ รวมทั้งการประเมินผลหลายรูปแบบ กล่าวได้ว่าวิธีการสอน และเทคนิคต่าง ๆ ที่นำมาช่วยแก้ปัญหานักเรียนที่มีภาวะสมาธิสั้นในงานวิจัยส่วนใหญ่เป็นการใช้เพื่อแก้ปัญหา และปรับพฤติกรรมเพื่อให้ส่งผลต่อการเรียนรู้ที่ดียิ่งขึ้น ถ้าหากครูสามารถควบคุมพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของผู้เรียนสมาธิสั้นได้ ไม่ว่าจะด้วยเทคนิควิธีการสอนใดการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนก็จะบรรลุตามวัตถุประสงค์ และผู้เรียนที่มีภาวะสมาธิสั้นก็จะสามารถมีผลการเรียนด้านวิชาการดีขึ้น ลดปัญหาพฤติกรรม และป้องกันการกลับมาเป็นปัญหาซ้ำ อีกทั้งทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน และบรรยากาศในชั้นเรียนดีขึ้น ส่งผลให้การเรียนรู้ที่ดี ลดการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม สามารถเรียนร่วมกับเพื่อนในชั้นได้

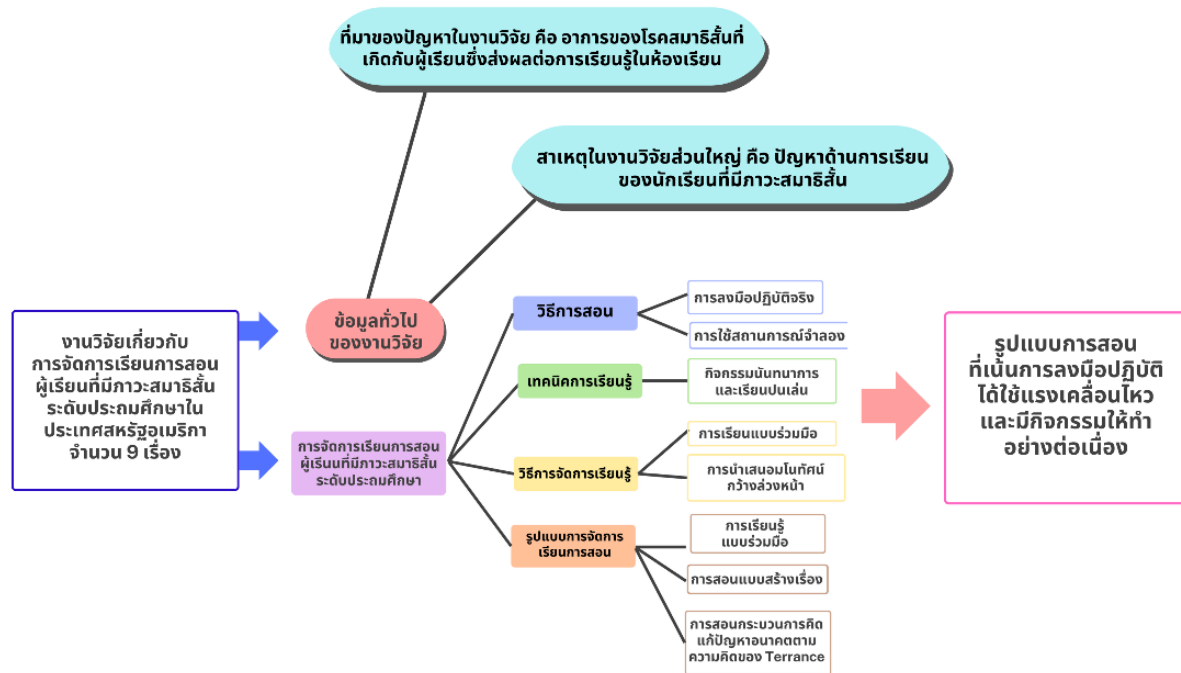
ผู้วิจัยมองได้อีกประเด็นหนึ่งว่า ในประเทศสหรัฐอเมริกาให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมเป็นอย่างมากมีกฎหมาย และระบบการจัดการศึกษาพิเศษที่บังคับใช้อย่างชัดเจนสอดคล้องกับ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาที่กล่าวว่า ในการจัดการศึกษาเรียนรวมของประเทศสหรัฐอเมริกามีจุดประสงค์เพื่อให้ นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้รับสิทธิในการศึกษาอย่างเท่าเทียมในห้องเรียนปกติเช่นเดียวกับเพื่อนร่วมชั้นที่มีอายุเท่ากัน มีการส่งเสริมให้เด็กประสบความสำเร็จทั้งในด้านการเรียนและสังคม และส่งเสริมให้นักเรียนได้มีความรู้สึกรู้ว่าตนเป็นสมาชิกคนหนึ่งในห้องเรียน และของสังคมอีกด้วย (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2550) หากถามมองย้อนมาในประเทศไทยเราเองซึ่งมีการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมเช่นเดียวกัน แต่ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นครูผู้สอนในโรงเรียนยังมองเห็นว่า ระบบการศึกษาไทยยังให้ความสนใจน้อย และเห็นความสำคัญน้อยกว่าเท่าที่ควรเป็น เพราะแม้แต่ครูผู้สอนในโรงเรียนเองก็ยังไม่ได้มีความเข้าใจ และเปิดใจพอที่จะยอมรับในการที่จะต้องให้ความช่วยเหลือเด็กที่มีภาวะของโรคนี้ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการจดจ่อในการเรียนรู้ มองว่าเป็นภาระงานเพิ่ม และไม่ได้ให้ความสนใจที่จะร่วมแก้ปัญหา บางกรณีให้เป็นความรับผิดชอบของผู้ปกครอง และการรักษาทางการแพทย์ ทั้งนี้การศึกษาเป็นสิทธิของเด็กทุกคน ครูควรตระหนักในหน้าที่ในการจัดการศึกษา ลดความเหลื่อมล้ำในสังคม และสังคมในห้องเรียน ดังนั้นหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรตระหนักถึงการให้ความช่วยเหลือ และให้ความสำคัญในการจัดการศึกษาอย่างเท่าเทียม เสริมสร้างความรู้ และทัศนคติที่ดีของบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาพิเศษ และเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนของเด็กกลุ่มนี้มี

ประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาได้ตามศักยภาพของตนเอง ไม่ควรปล่อยให้เด็กกลุ่มนี้เป็นปัญหาในการศึกษาในอนาคตต่อไป จากการสังเคราะห์งานวิจัยดังกล่าวได้องค์ความรู้ใหม่ดังนี้

องค์ความรู้ใหม่

วิจัยเรื่อง “การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนผู้เรียนที่มีภาวะสมาธิสั้นระดับประถมศึกษา” สามารถสรุปองค์ความรู้ได้ดังนี้

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัย

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัยนี้คือ การจัดการเรียนการสอนผู้เรียนที่มีภาวะสมาธิสั้นนั้นควรใช้รูปแบบการสอนที่เน้นการลงมือปฏิบัติ ได้ใช้แรงเคลื่อนไหว และมีกิจกรรมให้ทำอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เด็กสมาธิสั้นได้จดจ่อกับกิจกรรมที่ทำได้นาน ในงานวิจัยที่ศึกษาใช้กิจกรรมการเรียนการสอนและเทคนิคหลากหลาย เช่น การออกกำลังกาย กิจกรรมแบบร่วมมือ บทบาทสมมติที่ได้ฝึกทั้งสมาธิ และทักษะทางสังคม ซึ่งเทคนิคการสอนที่ใช้เหมาะสมกับผู้เรียน และผู้เรียนบางคนเทคนิคการสอนเพียงเทคนิคเดียวก็อาจจะไม่ได้ผลที่ดีขึ้นมากนัก โดยเฉพาะผู้เรียนที่มีภาวะสมาธิสั้นที่มีพฤติกรรม อารมณ์ที่หลากหลายและมีอาการอื่น ๆ ร่วมด้วยจึงต้องใช้ทั้งรูปแบบและวิธีการสอนหลายวิธีการ ใช้เทคนิคและการเสริมแรง ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการที่สอดคล้องกับความสนใจทางวิชาการ รวมทั้งการประเมินผลหลายรูปแบบ

สรุปและข้อเสนอแนะ

การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนผู้เรียนที่มีภาวะสมาธิสั้นระดับประถมศึกษา สรุปได้ดังนี้ ในการสังเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหาของงานวิจัยพบว่า สาเหตุการวิจัยส่วนใหญ่มาจากปัญหาด้านเรียนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75 และพบว่าผลการวิจัยที่เกิดขึ้นมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 56.25 เกิดขึ้นกับผู้เรียนโดยตรง และจากการสังเคราะห์งานวิจัยในด้านการจัดการเรียนการสอนผู้เรียนที่มีภาวะสมาธิสั้นระดับประถมศึกษาพบว่า

ต้องใช้ทั้งรูปแบบและวิธีการสอนหลายวิธีการ ใช้เทคนิคและการเสริมแรง ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการที่สอดแทรกความรู้ทางวิชาการ รวมทั้งการประเมินผลหลายรูปแบบ กล่าวได้ว่าวิธีการสอน และเทคนิคต่าง ๆ ที่นำมาช่วยแก้ปัญหาของนักเรียนที่มีภาวะสมาธิสั้นในงานวิจัย ส่วนใหญ่เป็นการใช้เพื่อแก้ปัญหา และปรับพฤติกรรมเพื่อให้ส่งผลต่อการเรียนรู้ที่ดีขึ้น ข้อเสนอแนะจากการวิจัย คือ วิธีการจัดการเรียนการสอนผู้เรียนที่มีภาวะสมาธิสั้นควรเป็นวิธีการสอนที่เน้นการปฏิบัติจริง กิจกรรมการเรียนการสอนควรเป็นไปอย่างต่อเนื่อง และควรมีความน่าสนใจ สนุกสนาน ได้เคลื่อนไหว เน้นการให้ทำกิจกรรมตามโดยมีตัวแบบเพื่อให้ผู้เรียนมีสมาธิจดจ่อกับกิจกรรมที่ทำมากขึ้น ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาแนวทาง เทคนิค วิธีการพัฒนา ผู้เรียนที่มีความบกพร่องประเภทอื่นในโรงเรียนประถมศึกษา และควรมีการเลือกศึกษางานวิจัยในประเทศอื่น ๆ ที่มีการจัดการศึกษาพิเศษที่เป็นระบบ เช่นเดียวกับประเทศสหรัฐอเมริกา เพื่อให้ได้มุมมองการจัดการศึกษาที่หลากหลาย

เอกสารอ้างอิง

- เกียรติสุตา ศรีสุข. (2552). ระเบียบวิธีวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 2). เชียงใหม่: ครองช้าง.
- จริยา สงวนรัตน์. (2553). การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในประเทศไทย. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ชาญวิทย์ พรนภดล. (2563). โรคสมาธิสั้น. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: ไอดี ออล ดิจิตอล พรินท์.
- ประสาธน์ เนื่องเฉลิม. (2556). วิจัยการเรียนการสอน. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. (2542). ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 116 ตอนที่ 74 ก หน้า 6 (19 สิงหาคม 2542).
- สถาบันราชานุกูล. (2555). เด็กสมาธิสั้น คู่มือสำหรับครู. กรุงเทพมหานคร: ปิยอนด์ พับลิชชิง.
- สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข. (2560). โรคสมาธิสั้น. เรียกใช้เมื่อ 20 มิถุนายน 2563 จาก <https://www.hsri.or.th/people/media/infographic/detail/9128>
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2550). การกระจายอำนาจทางการศึกษาของประเทศไทย. นนทบุรี: ภาพพิมพ์.
- Brown, D. J. (2016). The effects of self-regulated strategy development on the narrative writing of elementary students with ADHD. United States: Ann Arbor.
- Centers for Disease Control and Prevention. (2019). Data and statistics about ADHD. Retrieved May 8, 2019, from <https://www.cdc.gov/ncbddd/adhd/data.html>
- Chambers, S. A. (2016). Short-Burst-High-Intensity Exercise to Improve Working Memory in Preadolescent Children Diagnosed with Attention Deficit Hyperactivity Disorder. United States: Ann Arbor.
- Easton, S. (2018). The Effects of a Cognitive-Metacognitive Intervention on the Word Problem Performance of Students with ADHD. United States: Ann Arbor.
- Gunther, A. (2014). The Effects of Writing Task Choice on Behavioral and Academic Outcomes of Students with ADHD. United States: Ann Arbor.
- Hart, H. (2020). The Use of Story Mapping to Improve the Writing Performance of Students with Attention-Deficit Hyperactivity Disorder. United States: Ann Arbor.
- Masterstudy. (2019). Best Master Degrees in USA. Retrieved May 8, 2019, from <https://www.educations.com/search/masters-united-states>

- Patrick, L. (2022). Assessing Virtual Repeated Reading and Virtual Listening Passage Preview for Improving Reading Fluency for Students with ADHD. United States: Ann Arbor.
- Ringer, N. (2019). Living with ADHD: A Meta-Synthesis Review of Qualitative Research on Children's Experiences and Understanding of Their ADHD. *International Journal of Disability, Development and Education*, 67(2), 208-224.
- Sewell, D. C. (2015). Process Drama -Impacting Quality Writing and On-Task Behaviors of Third Grade Students Diagnosed with ADHD. United States: Ann Arbor.
- Smith, L. (2022). Attention-Deficit-Hyperactivity Disorder and Mathematics Computation Interventions. United States: Ann Arbor.
- Zimmer, R. (2017). Effects of Implementation of the Next Generation Science Standards on the Math Performance of 5th Grade Students with ADHD. United States: Ann Arbor.